

for en begrænset Aarrække. Enhver Minister maa selvfølgelig have Ret til at søge sig de Raadgivere, hos hvem Ministeren kan formode at faa de Raad, som han eller hun kan bruge. Det er det, jeg har ønsket at gøre. Jeg har ønsket i Anledning af de Forandringer, der forestaar i Seminarieuddannelsen, at faa Raad, som jeg kunde bruge. Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa Professor N. A. Larsens Virksomhed. Det er vist meget rigtigt, at han har været, som der er blevet oplyst, retfærdig og hæderlig, og der var nogle flere Adjektiver. Jeg kan vist uhyre let underskrive de Adjektiver, der er tilskrevet ham; men noget andet er, om jeg kan bruge hans Raad i den nuværende Situation.

Der er her, bl. a. af den sidste ærede Taler, fremsat adskilligt, som er en stærk Kritik af Undervisningsministeriets Forhold til Seminarierne. Der er sagt, at Statsseminarierne samler ikke de bedste Kræfter, det gør Privatseminarierne. Der er ogsaa sagt, at Statsseminarierne ligger paa saa afsides Steder, at det maa vække Forfærdelse. Her er endvidere indrømmet baade af den sidste ærede Taler og af det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard, at der paa Statsseminarierne hersker et Eksamenterperi, at Eksaminerne kræver vældig Tid, at Dogmatikken kræver alt for megen Tid. Det er alt sammen Ting, jeg kan slutte mig til. Jeg er fuldstændig enig baade med det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard og med det ærede Medlem Hr. Moltesen deri, men det er netop de Ting, jeg ønsker at faa ændret, og derfor har jeg ønsket at faa en Raadgiver, der kunde hjælpe mig til det. Det er det, der er sket. Det er sket mange Gange for andre Ministre, selvfølgelig, at de har ønsket at faa Raadgivere i saa vigtige Anliggender. Det har jeg ogsaa ønsket, og andet er der ikke sket.

Det ærede Medlem Hr. Moltesen kom ind paa visse pædagogiske Tanker og sagde ogsaa dér, at jeg sluttede mig til moderne Ideer. Det ærede Medlem var bange for disse moderne Ideer, det vil sige, forstod jeg, snart var han meget tilfreds med dem, snart var han ikke tilfreds med dem. Hvad der især havde vakt hans Uro, var nogle Udtalelser, som den franske Undervisningsminister med Franskmandenes Elegance og Franskmandenes Courtoisie havde sagt overfor mig. Jeg tror dog ikke, det ærede Medlem behøver at gaa til den franske Undervisningsministers Udtalelser angaaende mine pædagogiske Tanker og Planer. Jeg har i denne Sommer mange Gange holdt

Foredrag ved Skolemøder, og mine Taler har været refereret. Jeg har ogsaa haft Lejlighed til at udsende mine Tanker ved Radio. Jeg har saaledes haft saa megen Lejlighed til at udtale mig, at jeg ikke tror, at det ærede Medlem, hvis han ønsker at kende mine Tanker, egentlig behøvede at gaa til den franske Undervisningsministers elskværdige Udtalelse.

Jeg forstod ikke rigtig, om det var det ærede Medlems Mening at sige, at det ikke var rigtigt, at den Opfattelse, jeg har af Skolen, stod i nogen Forbindelse med de Kold-Grundtvigske Tanker. Jeg tror dog, at det var det ærede Medlems Mening, at de ikke har det. Men det maa jeg tilbagevise. De Koldske Tanker var netop Protesten mod Terperiet. Nu siger det ærede Medlem, at disse moderne Tanker er Reaktion mod en preussisk Skole, vi har faaet dem fra Tyskland. Men Kold og Grundtvig var ogsaa Reaktion mod en Skole, som de kritiserede haardt, og det var vor Almueskole eller, som man fra Friskolelærernes Side ynder at betegne den, Statsskolen. De var ogsaa en Reaktion mod et Terperi, et Udenadlæren-System, som de ikke kunde anerkende, og i denne Henseende mener jeg, at der er god Forbindelse mellem de nye Ideer og de Kold-Grundtvigske Ideer.

For dette Land har det jo meget at sige i Retning af at bringe Liv og moderne Opfattelse ind i Skolen, at man netop kan henvise til, at disse Ideer er hjemmehørende i vort Land. Det kan godt være, at der er visse Kredse, der ikke holder saa meget af, at det er muligt for en socialdemokratisk Undervisningsminister at kunne henvise til Kold og Grundtvig, men selv om de nu ikke synes om det, kan jeg ikke derfor skjule Sandheden, som er den, at der i de Ideer, som Kold har fremsat, er meget, som endnu ikke er blevet gennemført i vor Skole, og som det vil være baade en Lykke og en Ære at gennemføre for den, der kunde gennemføre det (*Moltesen*: Det vilde være os en stor Glæde, hvis det kunde ske). Jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem virkelig vilde have Glæde af det, jeg er ikke sikker paa, at alle andre vil have lige saa stor Glæde af det. Jeg tvivler ikke om det ærede Medlems oprigtige Sindelag overfor en Forbedring af Skolen. Det ærede Medlem har jo lige fra 1911 stillet sig paa det Standpunkt, at Venstre nu endelig burde gennemføre det Program for Folkeskolens Forbedring, som har staaet uopfyldt saa længe.

Men, mente det ærede Medlem, disse Lovforslag, baade det om Lærerskoler og